
KONWICYJATOR (1) *sb m*

I sg k(o)nwicyj(a)t(o)r(e)m a. (lat.) A sg conviciatore.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Bluźnierca [conviciator – potwarca, bluźnierz Mącz 64b; – potwarca Calep; potwarca; łzyciel, sromotnik; szczypacz – conviciator Cn]: Czym dawał znać/ iż mu się Niceńskie vchwały nie podobály/ o kthore się Atánazyus więcej niż o łowo Boże zástawiał/ ktożego też Konstántynus/ *conviciatore*, *feditiofum*, y *turbarum autore* názwał. *NiemObr* 129.*

Synonimy: bluźnierca, bluźnierz.

HG